

Η Σαρακοστή των Χριστουγέννων

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

**Γεώργιος Αραμπατζόγλου, Αναγνώστης της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών
- Ιερός Ναός Αγίου Λουκά Πατησίων**

Μία ακόμη ευλογημένη περίοδος νηστείας ξεκινά, πνευματικού αγώνα και προσπάθειας για να στρέψουμε το νου μας προς το Θεό, ο καθένας με τις δυνάμεις του και το πνευματικό του «φιλότιμο» και πάντα σε συνεννόηση με τον πνευματικό του Πατέρα.

Η νηστεία αυτή ξεκινά στις 15 Νοεμβρίου και διαρκεί μέχρι και τις 24 Δεκεμβρίου, ενώ στις 25 Δεκεμβρίου που εορτάζουμε τη γέννηση του Χριστού μας, έχουμε κατάλυση εις πάντα ανεξαρτήτου ημέρας. Την περίοδο αυτή του τεσσαρακονθήμερου των Χριστουγέννων απέχουμε από κρέας και γαλακτοκομικά προϊόντα, ενώ μπορούμε να καταλύσουμε ψάρι, όλες τις ημέρες της εβδομάδας εκτός Τετάρτης και Παρασκευής.

Το ψάρι καταλύεται μέχρι τις 17 Δεκεμβρίου και σε κάποιες εξαιρετικές περιπτώσεις, -κυρίως στην επαρχία- η κατάλυση ιχθύος ολοκληρώνεται στις 12 Δεκεμβρίου, όμως αυτό αποτελεί εξαίρεση και δεν εντάσσεται στο επίσημο «νηστειολόγιο» της Εκκλησίας μας, που προβλέπεται από το ιερό Πηδάλιο.

Στις 21 Νοεμβρίου, ημέρα του εορτασμού των Εισοδίων της Θεοτόκου μπορούμε να καταλύσουμε ψάρι, οποιαδήποτε ημέρα και αν πέσει η εορτή.

Και ως παρένθεση θα λέγαμε πως υμνολογικά η Εκκλησία μας την ημέρα του εορτασμού των Εισοδίων της Θεοτόκου, μας προετοιμάζει ευθέως και ταχέως για την μεγάλη εορτή των Χριστουγέννων.

Στις καταβασίες ψάλλουμε «Χριστός γεννάται δοξάσατε». Αυτό το υμνολογικό αριστούργημα που ακούμε σε α' ήχο και που θα έλεγε κανείς ότι ενώ θέλουμε περισσότερο από μήνα για τη Δεσποτική εορτή των Χριστουγέννων, είναι σαν να μας καλεί από τη στιγμή εκείνη να τραβήξουμε το χρόνο και να γιορτάσουμε τη γέννηση του Χριστού μας.

Όλα συμπλέκονται και γίνονται εορτή.

Το παρελθόν, το παρόν, το μέλλον.

Έτσι μας μαθαίνει η μάνα μας η Εκκλησία, που μας καλεί να μετέχουμε στα γεγονότα που σημάδεψαν την ανθρωπότητα. Να ζήσουμε το εκάστοτε γεγονός ως παρόν.

Εξάλλου, ίσως μερικοί να γνωρίζουν ότι μία ευχή στην προσκομιδή που διαβάζει ο ιερέας, σχετίζεται με τη γέννηση του Χριστού, ευχή η οποία διαβάζεται όλο το χρόνο και σε κάθε θεία Λειτουργία.

Τώρα γεννάται. Ο λυτρωτής του ανθρώπου από τη φθορά του θανάτου.

Ο νέος Αδάμ, που δίνει λύση στο δράμα του ανθρώπου. Ο Χριστός μας που ερωτευμένος με το πλάσμα του, ντύνεται την ανθρώπινη φύση κρατώντας τη θεία, λαμβάνοντάς την από τη Θεοτόκο με τη συγκατάθεσή της και την ανυψώνει με

την Ανάσταση και την Ανάληψη του, στα δεξιά του Πατρός.

Αυτά έρχονται να μας υπενθυμίσουν τη συγκατάβαση του Χριστού στον άνθρωπο από αστείρευτη αγάπη, για να αγωνιστούμε ως ένα ελάχιστο δείγμα ευγνωμοσύνης, με μία μικρή αποχή από τις απολαύσεις πάσης φύσεως και μία εγκράτεια στα πάθη της σαρκός.

Χαλινάρι στη γλώσσα και φύλαγμα των αισθήσεων. Τη νηστεία, που μας έδειξε ο ίδιος ο Χριστός την αναγκαιότητά της.

Να επανέλθουμε σχετικά με τη νηστεία των Χριστουγέννων, που ιστορικά θα συμπληρώναμε αποτελεί μεταγενέστερη προσθήκη στις καθιερωμένες νηστείες της Εκκλησίας μας, τουλάχιστον όσον αφορά των αριθμό των ημερών της.

Κατά τα πρώτα χρόνια του χριστιανισμού η νηστεία αυτή είχε διάρκεια ολίγων ημερών, ενώ ο εορτασμός των Χριστουγέννων δεν ήταν στις 25 Δεκεμβρίου αλλά συνεορταζόταν με τα Θεοφάνεια στις 6 Ιανουαρίου, πράγμα που άλλαξε τον τέταρτο αιώνα, για λόγους που η Εκκλησία έκρινε τότε. Έπρεπε δηλαδή να συμπίπτει με μία συγκεκριμένη ειδωλολατρική εορτή, για να μην έχει ως αποτέλεσμα μία παραπλανητική κατάσταση και μία σύγχυση που δημιουργήθηκε στους χριστιανούς της εποχής, οι οποίοι γιόρταζαν με τους ειδωλολάτρες στις 25 Δεκεμβρίου, μία γιορτή που σχετίζεται με τον ήλιο.

Η Εκκλησία το αγίασε αυτό το φαινόμενο με αυτό τον τρόπο και γι'αυτό στο απολυτίκιο της εορτής, ο Χριστός αναφέρεται ως «ήλιος της δικαιοσύνης».

Οφείλουμε να προσθέσουμε πως η Εκκλησία μας, έχει θεσπίσει την περίοδο αυτή των 40 ημερών μέχρι τα Χριστούγεννα το -ιερό σαρανταλείτουργο-, το οποίο μας βοηθά πολύ στο αγώνα μας, τον καθένα μας ξεχωριστά στο βαθμό βέβαια στον οποίο μπορούμε να συμμετέχουμε στις θείες λειτουργίες, που τελούνται καθημερινώς σε αρκετούς ναούς ανά τη χώρα.

Το πόσο σημαντική και ψυχωφελής είναι η συχνή συμμετοχή μας σε αυτές τις θείες Λειτουργίες, είναι δύσκολο να το αναπτύξουμε, όμως ο καθένας από εμάς ας αναλογιστεί μόνο το γεγονός της καθημερινής τράπεζας, στην οποία προσφέρεται ο Χριστός ως βρώση και πόση και μας καλεί στην τράπεζά του να τον γευθούμε, για την άφεση των αμαρτιών μας και την αιώνια ζωή.

Πολύ σημαντική είναι και η μνημόνευση των ονομάτων που γίνεται στην προσκομιδή από τον ιερέα, στη διάρκεια αυτών των θείων Λειτουργιών του σαρανταλείτουργου.

Ας μην παραλείψουμε να δώσουμε το χαρτάκι με τα ονόματα των αδελφών μας.

Μέσα σε αυτή την περίοδο του αγώνα, ας θυμηθούμε εντονότερα και την ελεημοσύνη στους συνανθρώπους μας, τόσο την υλική, η οποία είναι πάντοτε απαραίτητη, πόσο μάλλον με τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν πολλοί συνάνθρωποί μας, όσο και την πνευματική ελεημοσύνη, η οποία πολλές φορές αποδεικνύεται σημαντικότερη της υλικής, για την οποία χρειάζονται αγάπη και λίγος χρόνος.

Θα χρειαστεί να προσθέσει κανείς, ότι μπορεί να θεωρηθεί κάποιος από εμάς εξωγήινο ον και να χαρακτηριστεί ως φανατικός, όταν ομολογήσει ότι νηστεύει, ευρισκόμενος σε κάποιο εορταστικό τραπέζι τις ημέρες αυτές της Σαρακοστής, αφού δεν είναι και λίγοι οι εορταζόμενοι άγιοι της περιόδου αυτής.

Σε μία μεγάλη μερίδα κόσμου εξάλλου, η νηστεία των Χριστουγέννων είναι άγνωστη και δεν θεωρείται παράξενο αυτό ως γεγονός, λόγω της αποχριστιανοποίησης που έχουμε ως χώρα τις τελευταίες δεκαετίες.

Θα λέγαμε πολύ απλά και σύντομα γι' αυτές τις περιπτώσεις το εξής: Ευκαιρία για ομολογία πίστεως.

πηγή: www.euxh.gr